

ΙΩΝΑ ΘΑΝ.

Τὴν ἱστορίαν τῆς προκειμένης εἰκόνος οἱ μικροί μου ἀναγνῶσται δύνανται νὰ ἀναγάνωσσιν εἰς τὸ ιδ. κεφ. τοῦ Α'. Βιβλίου τοῦ Σαμουήλ.

Ο Ἰωνάθαν ἦτο ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ Σαούλ, τοῦ πρώτου βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ—ἦτο δὲ ἀνὴρ γενναῖος,

μόνου τοῦ ὄπλοφόρου του, δὲν ἔδιστασε νὰ σκαλώσῃ διὰ τῶν βράχων καὶ νὰ προσβάλῃ τοὺς ἐν τῷ φρουρῷ φυλάσσοντας Φιλισταίους.

Βεβαίως ἡ φρουρὰ ἔκεινη, βλέπουσα δύο μόνον ἄνδρας ἀναρριχωμένους ἐπὶ τῶν βράχων, θὰ τοὺς ἔξελαθεν ὡς τρελοὺς καὶ διὰ τοῦτο τοὺς προσεκάλεσε νὰ ἀγέλθωσιν· ὅταν ἥμως ἀνῆλθον μέχρι τοῦ φρουροῦ

Iωνά θαν.

υῖδες εὐπειθής, χρηστὸς τὰ κῆθη, λιτὸς τὴν περιβολὴν, εἴλικρινῆς φύλος καὶ εὐσεβῆς ἀνθρωπος—ἀλλὰ δυστυχῶς εἶχε πατέρα κακὸν καὶ ὑπέφερεν, ὡς συμβαίνει πολλάκις, ἔνεκα τῆς κακίας αὐτοῦ.

Τοιαύτη ἦτο ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ πρὸς τὸν Θεόν τοῦ Ἰσραὴλ πίστις του, ὥστε καὶ τοι ἀκολουθούμενος διό-

καὶ εἰσῆλθον εἰς αὐτό, τοὺς εὗρον φρονίμους καὶ γενναίους καὶ ἐπλήρωσαν μὲ τὴν ζωήν των διὰ τὴν μαρίαν των.

Ο Ἰωνάθαν συνῆψε στενωτάτην φιλίαν μὲ τὸν γαμβρόν του Δαβίδ, ὃστε οἱ δύο οὗτοι νέοι ἐγένοντο μία φυχὴ, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις προεφύλαξε τὸν